

PARAULA I VIDA

Centrats en l'amor del Cor de Crist

En la festa del Sagrat Cor de Jesús vam celebrar la Jornada de pregària per la Santificació dels Sacerdots amb el lema «Preveres amb el cor de Crist» i resseguint un text del Papa Francesc amb **5 paraules clau**. Ara l'acollim pensant en tots els fidels cristians que necessitem i volem viure centrats en l'amor del Cor de Crist:

1. Gràtitud. Tots hauríem de vetllar per mantenir sempre un cor agraït, ple de gratitud. Jesús ens ensenya a donar gràcies al Pare perquè els petits i senzills acullen el Regne (cf. Mt 11,25). Saber acollir tot el que hi ha de positiu en la creació, en les persones i en un mateix. I veure-ho com un do de Déu immerescut. Agrair i adorar l'amor que brolla del Cor de Crist, i d'una manera especial en l'Eucaristia, que ens regala el do del sacrifici d'amor del Senyor pel seu poble.

2. Misericòrdia. Tot cristià, i no només el prevere, està configurat amb Crist, pel baptisme i és ministre de la misericòrdia i de la reconciliació, amb un cor misericordiós com el de Jesús, que passà guarint i fent el bé

(cf. Ac 10,38). No tinguem por de contaminar-nos de la fragilitat humana i baixem als abismes de la debilitat i del pecat, per a revelar-hi el Cor misericordiós del Pare. Això significa actitud misericordiosa, capacitat d'acollir, escoltar, i acompanyar els germans.

3. Compassió. Jesús, davant de les multituds exhaustes i oprimides, sentia una profunda compassió (cf. Mt 9,36) i, com a Bon Samarità, es convertia en manifestació vivent de l'amor de Déu Pare. A tots se'ns demana un cor compassiu, que s'expressi en la proximitat, en la participació real i integral en els patiments i treballs de la gent, en la capacitat de relacions que revifin l'esperança, en l'atenció a les ferides dels germans.

4. Vigilància. Tots els fidels tenim la temptació de sentir-nos desil·lusionats amb la realitat, o amb l'Església o amb un mateix. I llavors ens repleguem en una melangiosa tristesa, que torna estèril tot intent de transformació i conversió, propagant ressentiment i animositat. Cal demanar a l'Esperit que vingui a despertar-nos. Experimentem «el cansament de l'esperança», que sovint neix

de la distància entre les expectatives personals i els fruits visibles de l'apostolat. Cal deixar-se «desvetllar» per la Paraula del Senyor i pel crit del Poble de Déu.

5. Ànim esperançat. Contemplant el Cor de Jesús, podem entendre els dos vincles fonamentals a partir dels quals Jesús viu la seva pròpia missió: el Pare del cel i el poble. És necessari viure amb ànim esperançat, i tenir cura de la relació amb Déu i de la solidaritat activa; conrear l'íntim diàleg d'amor amb Déu Pare i viure una fecunda caritat envers els pobres i envers tothom. La nostra vida quotidiana i el fonament de la nostra comunió amb el Senyor necessiten la joia i l'esperança que brollen d'una profunda amistat personal amb el Senyor.

Deixem-nos atreure per l'amor misericordiós i santificador que brolla del Cor Sagrat de Jesús. Consagrem-li la vida al Senyor, cuidem la intimitat fonda amb Ell, siguem humils servidors dels germans i demanem la gràcia d'estimar sempre com Jesús estima.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

9.076 persones ateses per Càritas

Les Càritas diocesanes de Lleida, Urgell i Solsona han anunciat que es manté la cronificació de la pobresa i l'exclusió social ja anunciada l'any passat, arran de les dades de les seves memòries de 2019, que es van presentar el dimecres 10 de juny a Lleida, en un acte encapçalat pel Bisbe de Lleida, Mons. Salvador Giménez. Les tres Càritas diocesanes de Ponent van atendre l'any 2019 a 9.076 persones i de la seva tasca se'n van beneficiar aproximadament 20.000 persones. Cal destacar que es tracta d'una xifra similar a la de l'any anterior i això preocupa perquè és una mostra de la inexistència d'igualtat d'oportunitats per a tothom, hi ha un nombre important de persones que queden al marge de la societat. La tipologia de les famílies ateses són en un 60% famílies amb fills a càrrec el que implica més vulnerabilitat en el perfil d'atenció. A l'any 2019 les tres entitats van destinar 526.471 euros a ajudes econòmiques directes.

NOTÍCIES

La crisi com a oportunitat: Càtedra de Pensament Cristià

La Càtedra de Pensament Cristià, enguany en modalitat *online* a través del canal YouTube per la pandèmia actual, es va celebrar l'11 de juny. En aquesta 17a edició, el ponent principal fou el Dr. Francesc Torralba, Director de la Càtedra i Professor a les facultats de Filosofia i Teologia de Catalunya i a la Universitat Ramon Llull. El tema fou «La crisi com a oportunitat: valors per afrontar-la». Introduí la Càtedra l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, que va aprofitar les seves paraules inicials per tenir un record per tots els qui més han patit en aquesta pandèmia, així com totes les persones que amb el seu treball i esforç han fet que es poguessin mantenir els serveis essencials.

El Dr. Torralba va iniciar la seva reflexió posant en valor el concepte «crisi» com un trencament, la ma-

joria de les vegades vingut de fora, que és un moment idoni per replantejar-nos els nostres valors i que ens permeten aprendre. Hi ha dues actituds davant la crisi: fomentar el gen egoista o fomentar el gen altruista. Des del punt de vista de l'ètica cris-

tiana, la crisi de la pandèmia ens ha fet veure com ens hem descentrar i anar envers les persones que més ho han necessitat. El Dr. Torralba va fer un recorregut a través de cinc conceptes que va anar desgranant: la incertesa, la vulnerabilitat, la complexitat, la interdependència i la volatilitat. Davant d'aquests 5 conceptes que va utilitzar per definir la crisi sanitària actual, el Dr. Torralba proposa conrear la virtut de l'esperança. Quan tot va bé no cal esperar perquè tot és fàcil. Però quan les contrarietats ens envolten cal cultivar la virtut de l'esperança que sap confiar malgrat tot i veure les oportunitats que sorgeixen d'aquesta crisi.

L'edició es va cloure amb un diàleg entre el Dr. Francesc Torralba i Mons. Vives, a través de les preguntes dels qui les van adreçar a través del canal YouTube del Bisbat d'Urgell.

Diuenge XIV de durant l'any (A)

COMENTARI

Per l'amor, el jou de Jesús és suau i lleuger

De vegades coneixem persones molt preocupades per saber exactament què diuen les normes. Les volen complir però de fet en sou esclaus. Jesús ens ensenya quin ha de ser el nostre camí. En primer lloc, tot ha de començar per la humilitat i senzillesa: *Heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos*. Només des d'aquesta humilitat i des de la certesa que conèixer Déu és un do del Senyor podrem saber quin ha de ser el nostre camí: *Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment no coneix veritablement el Pare fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar*. Ens cal, doncs, endinsar-nos en la pregària i demanar-li al Pare que ens faci conèixer qui és el Fill i què demana de nosaltres.

Llavors descobrirem que seguir Jesús no és una càrrega pesada, un jou que ens oprimeix. Perquè seguir Jesús no ens serà pesat: *Feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera*. El que se'ns demana, doncs, és seguir Jesús amb un gran amor, aprenent de la seva manera actuar, no volent ser més que ningú, des de la senzillesa i la humilitat i demanant al Senyor que ens ensenyi què hem de fer. I l'amor farà que el seu jou, seguir el seu camí ja no sigui una esclavitud sinó *una càrrega suau i molt lleugera*.

Per això, també Zacaries parla del rei que arriba però un rei que és bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí. No en un cavall de guerra. No busca dominar: *Bandejarà els carros de guerra, allunyarà els cavalls i els arcs dels guerrers seran bandejats*.

I en la línia de Jesús, Pau ens diu: *Vosaltres no viviu segons les mires de la carn, sinó segons les de l'Esperit*. Ens hem de deixar endur per aquest Esperit. *Nosaltres tenim un deute però no amb la carn*. Perquè la carn porta a la mort: *Si per l'esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu*. Senzillesa, humilitat, amor, deixar-nos endur per l'Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia de Zacaries (Za 9,9-10)

El Senyor diu: «Alegra't, ciutat de Sió. Aclama, ciutat de Jerusalem. El teu rei fa la seva entrada. És bo i salvador, muntat humilment en un ase, en un pollí, fill de somera. Bandejarà d'Efraïm els carros de guerra, allunyarà de Jerusalem els cavalls, i els arcs dels guerrers seran bandejats. Adreçarà a tots els pobles paraules de pau, i el seu domini s'estendrà d'un mar a l'altre, des del gran Riu fins a l'extrem del país.»

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,9.11-13)

Germans, vosaltres no viviu segons les mires de la carn sinó segons les de l'Esperit, perquè l'esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'esperit de Crist, no seria de Crist. I si habita en vosaltres l'esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu esperit, que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals. Per tant, germans, nosaltres tenim un deute, però no amb la carn, que ens obligaria a viure com demana la carn. Perquè si visquéssiu així, moríreu; en canvi, si per l'Esperit feu morir les obres pròpies de la carn, viureu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 11,25-30)

En aquell temps, Jesús digué: «Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat als senzills tot això que heu amagat als savis i als entesos. Sí, Pare, així us ha plagut a vós. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Fora del Pare, ningú no coneix veritablement el Fill; igualment, no coneix veritablement el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats; jo us faré reposar. Accepteu el meu jou, feu-vos deixebles meus, que jo soc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs que tant desitjàveu, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega lleugera.»

▶ Lectura de la profecia de Zacarías (Zac 9,9-10)

Esto dice el Señor: «¡Salta de gozo, Sión; ¡alégrate, Jerusalén! Mira que viene tu rey, justo y triunfador, pobre y montado en un borrico, en un pollino de asna. Suprimiré los carros de Efraín y los caballos de Jerusalén; romperá el arco guerrero y proclamará la paz a los pueblos. Su dominio irá de mar a mar, desde el Río hasta los extremos del país.»

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Benediciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,9.11-13)

Hermanos: Vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros. Así pues, hermanos, somos deudores, pero no de la carne para vivir según la carne. Pues si vivís según la carne, moriréis; pero si con el Espíritu dais muerte a las obras del cuerpo, viviréis.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,25-30)

En aquel tiempo, tomó la palabra Jesús y dijo: «Te doy gracias, Padre, Señor del cielo y de la tierra, porque has escondido estas cosas a los sabios y entendidos, y se las has revelado a los pequeños. Sí, Padre, así te ha parecido bien. Todo me ha sido entregado por mi Padre, y nadie conoce al Hijo más que el Padre, y nadie conoce al Padre sino el Hijo y aquel a quien el Hijo se lo quiera revelar. Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré. Tomad mi yugo sobre vosotros y aprended de mí, que soy manso y humilde de corazón, y encontraréis descanso para vuestras almas. Porque mi yugo es llevadero y mi carga ligera.»

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

6. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Os 2,14-15b-16.19-20 / Sl 144 / Mt 9, 18-26]. Santa Maria Goretti (1890-1902), verge i màrtir de la castedat; sant Isaïes, profeta i màrtir; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Dimarts [Os 8,4-7.11-13 / Sl: 113B / Mt 9,32-38]. *Urgell*: □ Sant Ot o Odó (†1122), bisbe d'Urgell, patró de la ciutat de La Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, verge; sant Marçal,

bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dimecres [Os 10,1-3.7-8.12 / Sl 104 / Mt 10,1-7]. Sant Adrià III, papa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos màrtirs, deixebles de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Dijous [Os 11,1b.3-4.8c-9 / Sl 79 / Mt 10,7-15]. Sant Agustí Zhao Rong i companys, mrs.; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. do-

minicà i mr.; sant Teodoric Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

10. ■ Divendres [Os 14,2-10 / Sl 50 / Mt 10,16-23]. Sant Cristòfol, mr., patró dels automobilistes; santa Verònica Giuliani, vg. caputxina; santa Amèlia, viuda; sant Ascani, mr.; beats Carmel Bolta, prev., i Francesc Pinazo, franciscans i mrs. a Damasc.

11. □ Dissabte [Pr 2,1-9 / Sl 33 / Mt 19,27-29]. Sant Benet (†547), abat patriarca dels monjos d'Occident, pa-

tró d'Europa i patró dels arxivers, bibliotecaris i documentalistes. Sant Pius I, papa (140-155) i mr.; santa Olga, reina.

12. ■ Diuenge vinent, XV de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 55, 10-11 / Sl 64 / Rm 8,18-23 / Mt 13, 1-23 (o bé, més breu: 13,1-9).] Sant Joan Gualbert, abat; sant Abundi, prev. i mr. a Còrdova (854); sant Ignasi Delgado, bisbe i mr.; sant Josep Fernández, prev. i mr.